

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/145/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610205217
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5610205217.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobkyne: N.. R. W., B.. X. X. XXXX, X. P. I. T., D.. W. U. Č.. XXXX/X, právne zastúpenej: LEGAL CARTEL s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská č. 18, IČO: 36 677 175, proti žalovanému: HV Invest, s. r. o., so sídlom v Malatínach č. 104, IČO: 36 791 377, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Kralovský, s. r. o., so sídlom Dončova 9/1445, Ružomberok, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 9.800 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3.500 eur, úroky zo sumy 500 eur vo výške 7 % ročne od 23. 6. 2009 do 10. 12. 2009, úroky z omeškania zo sumy 500 eur vo výške 9 % ročne od 11. 12. 2009 do zaplataenia, úroky zo sumy 3.000 eur vo výške 7 % ročne od 2. 12. 2009 do 31. 5. 2010, úroky z omeškania zo sumy 3.000 eur vo výške 9 % ročne od 1. 6. 2010 do zaplataenia a trovy konania vo výške 1.230,86 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobkyne LEGAL CARTEL s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská č. 18, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Súd v y l u č u j e na samostatné konanie žalobu žalobkyne o zaplataenie sumy 3.000 eur s príslušenstvom zo zmluvy o pôžičke zo dňa 2. 6. 2009 a o zaplataenie sumy 3.000 eur s príslušenstvom zo zmluvy o pôžičke zo dňa 9. 7. 2009.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 23. 6. 2010 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 3.300 eur so 7 % ročným úrokom od 2. 6. 2009 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.300 eur od 11. 12. 2009 do zaplataenia. Žalobu odôvodnila uzavretou zmluvou o pôžičke medzi účastníkmi konania, ktorou žalovanému požičala sumu 3.300 eur s dohodnutým úrokom vo výške 7 % ročne do 10. 12. 2009. Žalovaný dlžnú pôžičku, ako ani dohodnutý úrok, nevrátil. Uznesením zo dňa 26. 7. 2010 súd spojil na spoločné konanie veci pod sp. zn. 7C/145/2010, sp. zn. 7C/146/2010, sp. zn. 7C/147/2010 a sp. zn. 7C/148/2010 s tým, že budú vedené pod sp. zn. 7C/145/2010. Žalobkyňa sa v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/146/2010 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 3.000 eur s dohodnutým úrokom vo výške 7 % ročne od 2. 12. 2009 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. 6. 2010 do zaplataenia, z dôvodu nevrátenia pôžičky, ktorú poskytla žalovanému na základe zmluvy o pôžičke dňa 2. 12. 2009, kedy sa dohodli aj na úroku za požičanie peňazí vo výške 7 % ročne do 31. 5. 2010. V pôvodnom konaní sp. zn. 7C/147/2010 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 500 eur s úrokom vo výške 7 % ročne od 23. 6. 2009 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 11. 12. 2009 do zaplataenia z dôvodu nevrátenia pôžičky žalovaným na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 23. 6. 2009 a dohodnutého úroku za požičanie peňazí vo výške 7 % ročne do 10. 12. 2009. V

pôvodnom konaní sp. zn. 7C/148/2010 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata sumy 3.000 eur s úrokom vo výške 7 % ročne od 9. 7. 2009 do zaplata a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1. 1. 2010 do zaplata.

Na súdnom pojednávaní dňa 10. 1. 2012 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, uznal dlh z pôžičky zo dňa 2. 12. 2009 vo výške 3.000 eur a z pôžičky zo dňa 23. 6. 2009 vo výške 500 eur. Vo vzťahu k ďalším zmluvám o pôžičke spolu vo výške 6.300 eur navrhol vykonať ďalšie dokazovanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinami, zmluvami o pôžičke zo dňa 2. 6. 2009, 2. 12. 2009, 23. 6. 2009 a 9. 7. 2009, výpisom z obchodného registra na žalobcu, zistiť nasledovné:

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 2. 12. 2009 uzatvorila zmluvu o pôžičke, ktorou požičala žalovanému sumu 3.000 eur. Uvedeného dňa bola suma poukázaná z jej účtu (s označením osobný účet XXXXXXXXXXXX) na účet č. XXXXXXXXXXXX vo výške 3.000 eur (suma uvedená vo výpise z účtu vo výške 10.000 eur pozostávala z ďalších čiastočných plnení a to 3.000 eur vo vzťahu k zmluve o pôžičke prejednáanej pod sp. zn. na tunajšom súde 10C/144/2010, 4.000 eur prejednanú v sporovom konaní pred tunajším súdom pod sp. zn. 6C/73/2010). Dňa 23. 6. 2009 bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorej požičala žalovanému sumu 500 eur, ktorá bola v hotovosti vložená na základe pokladničného dokladu žalovanému 23. 6. 2009. Žalovaný uvedené pôžičky žalobkyňi nevrátil.

Výsluchom štatutárneho zástupcu žalovaného bolo zistené, že pôžičky vo výške 3.000 eur a 5.000 eur zo dňa 2. 12. 2009 a 23. 6. 2009 neboli žalobkyňi vrátené.

Zo zmlúv o pôžičke zo dňa 2. 6. 2009, 2. 12. 2009, 23. 6. 2009 a 9. 7. 2009 bolo zistené, že všetky zmluvy boli podpísané navrhovateľkou ako veriteľkou N.. R. W., X. I. T., D.. W. U. Č.. XXXX/X a odporcom ako dlžníkom HV Invest, s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, ul. Kolomana Sokola č. 4426/8, pričom za dlžníka (odporcu) podpisovala zmluvy taktiež navrhovateľka. Zmluvné dojednania zodpovedali tvrdeniam žalobkyne.

Z výpisu z obchodného registra na obchodnú spoločnosť HV Invest, s. r. o., so sídlom Malatíny č. 104 (v období od 9. 9. 2008 do 26. 7. 2010 sídlo Liptovský Mikuláš, ul. Kolomana Sokola č. 4426/8) bolo zistené, že štatutárnym orgánom odporcu v období od 9. 9. 2008 do 26. 7. 2010 bola N.. R. W., I. T., D.. W. U. Č.. XXXX/X.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka:

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Q. S. X., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 120 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku:

Ak nejde o veci, uvedené v ods. 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia, založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe v časti zaplatenia istiny 3.500 eur vyhovel, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke dňa 23. 6. 2009, ktorou žalobkyňa požičala žalovanému sumu 500 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobkyni do 10. 12. 2009, pričom svoj záväzok z uvedenej zmluvy o pôžičke nesplnil. V konaní bolo aj nesporné uzavretie ďalšej zmluvy o pôžičke dňa 2. 12. 2009, ktorou žalobkyňa žalovanému požičala sumu 3.000 eur, ktorý sa zaviazal žalovanej vrátiť uvedenú sumu do 31. 5. 2010, pričom svoj záväzok zo zmluvy o pôžičke nesplnil. V konaní bolo nesporné, že predmetom zmluvy o pôžičke bola aj dohoda zmluvných strán o úrokoch za požičanie peňazí vo výške 7% ročne. V súlade s ustanovením § 120 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd si osvojil skutkové zistenia, založené na zhodnom tvrdení účastníkov konania a nevykonával ďalšie dokazovanie. Z toho dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 3.500 eur, ako aj úroky za požičanie peňazí zo sumy 500 eur vo výške 7% ročne od 23. 6. 2009 do 10. 12. 2009 a zo sumy 3.000 eur vo výške 7% ročne od 2. 12. 2009 do 31. 5. 2010. V prevyšujúcej časti bola žaloba o zaplatenie úrokov za požičanie peňazí zamietnutá ako nedôvodná. Úroky za požičanie peňazí prislúchali žalobkyni do uplynutia lehoty splatnosti dlhu, po uvedenom dátume žalobkyni zo zákona vzniklo právo na sankčné úroky z omeškania.

Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter. Vzniká bez ohľadu na zavinenie, jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením ôsmich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú Q. S. X. v čase vzniku omeškania s plnením dlhu. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo sumy 3.000 eur vo výške 9% ročne, od 1. 6. 2010 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá a úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 500 eur od 11. 12. 2009 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Podľa § 112 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vylúčil na samostatné konanie žalobu žalobkyne o zaplatenie sumy 3.300 eur s príslušenstvom zo zmluvy o pôžičke zo dňa 2. 6. 2009 a o zaplatenie sumy 3.000 eur s príslušenstvom zo zmluvy o pôžičke zo dňa 9. 7. 2009. Dôvodom bola potreba vykonania ďalšieho dokazovania vzhľadom na dôkazné návrhy procesných strán.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná (neúspešná bola len v pomerne nepatrnej časti a to v časti úrokov) voči žalovanému v konaní neúspešnému. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplatenému žalobkyňou za podanú žalobu vo výške 210 eur (6% z ceny vymáhaného nároku podľa položky č. 1 písm. a sadzovníka súdnych poplatkov). Trovy konania pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalobkyne za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 131,13 eur, t.j. za nasledovné úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, účasť na súdnom pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci dňa 17. 9. 2010, účasť na súdnom pojednávaní dňa 10. 1. 2012 v rozsahu presahujúcom dve hodiny (podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 3 písm. a), ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Odmena za úkon prevzatie a príprava zastúpenia predstavovala 131,13 eur, za podanie žaloby 131,13 eur, za návrh na nariadenie predbežného opatrenia 65,57 eur (odmena vo výške 1-ice), zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 17. 9. 2010, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci, odmena vo výške 1-iny predstavovala 32,78 eur, zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 10. 1. 2012, dva krát 131,13 eur. Celková výška odmeny za zastupovanie tak predstavovala sumu 622,87 eur. O trovách konania súd rozhodol len v spojení s meritórnym rozhodnutím vo veci samej o zaplatenie 3.500 eur, v zostávajúcej časti bola vec vylúčená na samostatné konanie a v tejto časti nebolo možné rozhodovať o náhrade trov konania. Základom pre výpočet tarifnej odmeny bola preto výlučne suma 3.500 eur. Keďže suma 3.500 eur bola uplatnená dvoma žalobami, ktoré boli obsahovo totožné, nebolo možné považovať podanie samostatnej žaloby za úkon efektívny a hospodárny. Preto súd priznal odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia, vychádzajúc z predmetu sporu 3.500 eur. Úkon návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bol podaný po začatí konania, nebol preto žiaden dôvod priznávať v súvislosti s podaním tohto procesného návrhu odmenu za prevzatie a prípravu. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov,

popri odmene prislúchala právnenému zástupcovi žalobkyne paušálna náhrada hotových výdavkov 36,47 eur, a to v súvislosti s prvými štyrmi úkonmi právnej služby 4 krát 7,21 eur a s úkonom zastupovania na súdnom pojednávaní dňa 10. 2. 2012 vo výške 7,63 eur. Dôvod na duplicitné priznanie režijného paušálu v súvislosti s účasťou na jednom súdnom pojednávaní dňa 10. 1. 2012 nebol daný. Predĺžením súdneho pojednávania o 20 minút, nemohol vzniknúť právnenému zástupcovi žalobkyne výdavok v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky, ktorý je účelovo určený. Podľa § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi žalobkyne prislúchala náhrada cestovného 40 eur, (obojsmerná cesta vlakom, keďže právny zástupca žalobkyne ani minimálnym spôsobom nešpecifikoval výšku výpočtu cestovného v zmysle platnej právnej úpravy, ako ani nepredložil kópiu technického preukazu, obsahujúci relevantný údaj, ako ani doklad o pohonných hmotách, v dôsledku čoho bolo možné priznať výšku cestovného hromadnou verejnou dopravou, zverejnenou na internete, konkrétne vzťahujúcej sa na vlak IC). Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi žalobkyne prislúchala náhrada za stratu času za cestu z miesta sídla do Liptovského Mikuláša a späť 156,26 eur (13 polhodín krát 12,02 eur). Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH, ktoré si uplatnil vo výške 19% s výnimkou odmeny zastupovania na súdnom pojednávaní dňa 10. 1. 2012 a režijného paušálu, t.j. 19% zo sumy 585,71 eur (111,28 eur) a 20% zo sumy 269,89 eur (53,98 eur), t.j. zvýšenie o DPH predstavovalo spolu 165,26 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia predstavovala spolu 1.020,86 eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania v celkovej výške 1.230,86 eur. Trovy právneho zastúpenia je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobkyne. V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd stanovil lehotu na plnenie v trvaní troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.